

A Dažādi ticības veidi

❖ Ticība un zīmes.

- Zīme ir atšķirības zīme vai kāds notikums, kas tiek parādīts, lai apstiprinātu iedvesmotu vēstījumu vai apliecinātu dievišķo autoritāti. Lai gan parasti ar zīmi saprot brīnumainu notikumu - piemēram, kāzas Kānā (Jņ. 2:11) -, par zīmi tika uzskatīts arī fakts, ka Izraēla apmetās pie Sinaja, lai pielūgtu Dievu (2. Moz. 3:12).
- Farizeji lūdza Jēzum parādīt kādu brīnuma zīmi, kas pierādītu, ka Viņš ir Mesija, lai viņi varētu it kā Viņam ticēt (Mk. 8:11).
- Jēzu nopūtās, ka cilvēki lūdza brīnumus, lai attaisnotu savu neticību (Mk 8:12). Ja kāds nevēlas ticēt, neviens brīnums viņu nevarēs pārliecināt.
- Dievs Savā Vārdā un dabā mums ir devis pietiekami daudz pierādījumu, lai ikviens, kas vēlas ticēt, varētu ticēt. Tomēr vienmēr paliek vieta šaubām. Tāpēc Jēzus īpaši svētīja „tos, kas neredzēja, bet ticēja” (Jņ. 20:29).

❖ Ticības mērs.

— Ir dažādi ticības izpausmes veidi:

- (1) Apustuļu ticība: „Kāpēc jums nav ticības?” (Mt. 4:40)
  - (2) Pētera ticība: “Mazticīgais, kādēļ tu šaubījies!” (Mt. 14:31)
  - (3) Tēva ticība: “Es ticu, palīdzi manai neticībai” (Mk. 9:24)
  - (4) Kānāniešu sievas ticība: “Tava ticība ir liela” (Mt. 15:28)
  - (5) Centuriona ticība: “Tādu ticību Es pat Israēlā neesmu atradis” (Lk. 7:9)
  - (6) Stefana ticība: “Ticības pilns” (Ap.d. 6:5)
- Ir skaidrs, ka ticība var pieaugt, pakāpeniski atbrīvojoties no neticības saknes. Pārliecībai pakāpeniski jāizstāj šaubas. Mūsu lūgums, lai ir: „Vairo mums ticību!” (Lk. 17:5)
  - Pateicoties Svētā Gara darbībai, Bībeles pētīšanai un mūsu pieredzei ar Dievu, mēs varēsim sajust, ka „ticība aug agumā un pieaug” (2. Tes. 1:3).
  - Es evidente que la fe puede crecer conforme se van desarraigando las raíces de la

❖ Ticība un jūtas.

- Vai ticība ir jūtas vai racionāla rīcība?
- Atbilde uz šo jautājumu ir svarīga. Nav viens un tas pats teikt „es JŪTU, ka esmu glābts” un teikt „es ZINU, ka esmu glābts”.
- Bet sāksim no sākuma. Kāda ir ticības izcelsme? Ticība nāk no Dieva, un Viņš to mums dāvā kā dāvanu (Rom. 12:3; Ef. 2:8).
- Kad pozitīvi reaģējam uz šo dāvanu – kad sākam dzīvot ticībā –, šī ticība mūsos rada prieka izūtu, mieru, garīgu atvieglojuma sajūtu; ...
- Ticība pati par sevi nav sajūta, tā ir „pārliecība” un „ticība” (Ebr. 11:1). Tā nav atkarīga no mūsu garastāvokļa. Kad jūtos vājš vai man šķiet, ka mana pestīšana ir tālu, tieši tad man vēl vairāk jātic.

B Kas ir ticība?

❖ Ticības definīcija un attīstība.

- Ebrejiem 11:1, 3 un 6 sniedz mums plašu ticības definīciju. Ticībai ir liela saistība ar mūsu priekšstatu par Dievu. Tā liek mums ticēt Viņam kā Radītājam un Atalgoņam.
- Šīs nodaļas turpinājumā Pāvils runā par daudzu vīru un sievu ticību, kas mums kalpo par paraugu un iedrošinājumu, lai mēs nezaudētu drosmi, gaidot savu atalgojumu.
- Kā jau redzējām, ne visiem ticības līmenis ir vienāds. Kā es varu attīstīt savu mazo vai lielo ticību?
  - (1) Paturēt ticību, lai cik niecīga tā būtu (Mt. 17:20)
  - (2) Lasīt Dieva Vārdu (Rom. 10:17)
  - (3) Lūgt, lai Dievs manu ticību vairo (Lk. 17:5)

- (4) Neļauties šaubām (Mk. 9:23-24)
- (5) Neuzskatīt citu ticību sev par pamatu (Mt. 25:8)
- (6) Atbildēt Svētajam Garam (Gal. 5:22)
- (7) Regulāri savu ticību praktizēt vai kopt (2. Kor. 5:7)

❖ **Jēzus ticība.**

- Mūs, ticīgos, kas dzīvojam tuvu Jēzus atgriešanās brīdim, raksturo divas lietas, kuras mums ir „jāievēro” (t. i., jāpaklausa vai jāsaģlabā): Jēzus baušļi un ticība (Atkl. 14:12).
- Likums (bauslība) un evaņģēlijs (ticība) ir savstarpēji saistīti. Nav iespējams paklausīt bez ticības, tāpat kā nav iespējams ticēt bez paklausības. Bet ko tad nozīmē „Jēzus ticība“?
  - (1) Paklausīt Jēzum un Viņa Vārdam
  - (2) Ikdienas saskarsme ar Jēzu
  - (3) Padarīt Jēzu par manu dzīves centru
  - (4) Dzīvot saskaņā ar savu ticību
  - (5) Pamatot savu ticību Jēzū
  - (6) Atspoguļot Jēzu savā dzīvē
  - (7) Pieņemt Viņa žēlastības Dāvanu
- Ticot Jēzum, mēs tiekam taisnoti (Rom. 5:1), svētīti (Ap.d. 26:18) un kļūstam par Dieva bērniem (Jņ. 1:12).